

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Constantin Alerguș,

judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Krușkin Vladislav Victor, născut la 01.06.1983, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Teodorovici 16/1, ap.90.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 19.04.2010 – 20.12.2010;*

2. *Instanța de apel: 23.03.2010 – 22.06.2011;*

1) *31.10.2012 – 12.03.2013, rejudecare;*

3. *Instanța de recurs:*

1) *15.06.2012 – 02.10.2012, dispusă rejudecarea;*

2) *03.12.2014 - 28.01.2015.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2010, Krușkin V. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal și stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 79 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni fără amendă.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adaos parțial al părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31.01.2006, casată parțial prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02.06.2009, lui Krușkin V., definitiv i-a fost stabilită pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Măsura preventivă în privința lui Krușkin V. s-a menținut aceeași – starea de arest.

Termenul executării pedepsei s-a calculat de la 20 decembrie 2010, cu includerea termenului aflării în stare de arest de la 09 ianuarie 2006 pînă la 20 decembrie 2009 și de la 27 ianuarie 2010 pînă la 20 decembrie 2010.

Acțiunile civile ale părților vătămate Ciurciuc N. și Ivancova N. au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Vasiliv V., în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la 08 ianuarie 2010, aproximativ la ora 18:30, Vasiliv V. și Krușkin V., împreună și prin înțelegere prealabilă, aflându-se pe str. Milescu Spătaru, mun. Chișinău, în apropierea blocului locativ nr. 15, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane și cu aplicarea intenționată a violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, au doborât-o la pământ pe Ivancova N., după care în mod deschis i-au sustras bunurile și au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate prejudiciu material în proporții considerabile în suma totală de 4 665 lei.

Tot ei, la 19 ianuarie 2010, aproximativ ora 19.50, împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii deschise a bunului altei persoane și însușirii lor ulterioare, aflându-se pe str. Gh. Ureche, 56/1, mun. Chișinău, apropiindu-se de Ciurciuc N., aplicând intenționat violență nepericuloasă pentru viață și sănătate, în mod deschis i-au sustras bunuri. Astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în suma totală de 5576,00 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Crainic A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Krușkin V. să fie recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, precum și de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, pentru concurs de infracțiuni conform art. 84 alin. (1) Cod penal să fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adaos parțial al părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 03.11.2005, a-i stabili lui Krușkin V. pedeapsa definitivă

sub forma de închisoare pe un termen de 9 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatului Krușkin V. pe epizodul sustragerii deschise a bunurilor materiale de la partea vătămată Ciurciuc N. din art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal în art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal, ignorând probele constatate de însăși instanța de fond, și anume: declarațiile părții vătămate Ciurciuc N., raportul de expertiză medico-legală nr. 276/D, conform căruia ultimei i-au fost cauzate leziuni corporale medii.

De asemenea, consideră că în privința inculpatului neîntemeiat au fost aplicate prevederile art. 79 Cod penal la stabilirea pedepsei, fără a ține cont de faptul, că antecedentele penale a inculpatului nu sunt stinse, iar faptele comise, în conformitate cu art. 34 alin. (1) Cod penal constituie recidivă, n-a recuperat prejudiciul material cauzat părții vătămate, a recunoscut doar parțial vinovăția sa în săvârșirea acțiunilor ilegale, care au fost puse la baza recalificării acțiunilor acestuia din tâlhărie în jaf.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2011, a fost admis din alte motive apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din 20 decembrie 2010, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care Krușkin V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei, calculîndu-se din momentul reținerii, cu includerea termenului aflării în stare de arest de la 27.01.2010 pînă la 10.01.2011.

Acțiunile civile a părților vătămate Ciurciuc N. și Ivancova N. au fost admise parțial, încasându-se din contul lui Krușkin V. și Vasiliv V., în beneficiul părții vătămate Ivancova N. prejudiciul material în mărime de 4665 lei și prejudiciul moral în mărime de 5000 lei, iar în beneficiul părții vătămate Ciurciuc N. prejudiciul moral în mărime de 5000 lei.

Acțiunea civilă a părții vătămate Ciurciuc N. în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, reîncadrînd acțiunile inculpatului Krușkin V. pe epizodul din 19.01.2010 din art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal în art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal,

din motivul neconstatării elementelor constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, deoarece s-a constatat că fractura degetului părții vătămate a avut loc întâmplător.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite instanța de apel a concluzionat că instanța de fond nu a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, aplicând eronat prevederile art.79 Cod penal, neținând cont de faptul prezenței la inculpat a antecedentelor penale, precum și nefiind neconstatate circumstanțe excepționale. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, unica pedeapsă care va avea efect asupra corectării și reeducării inculpatului este pedeapsa cu închisoarea, stabilind executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Referitor la acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate, instanța de apel a conchis că acestea urmează a fi admise parțial în partea încasării prejudiciului moral, acordând fiecăreia suma de 5000 lei, care, în opinia instanței de apel, va acoperi suferințele fizice și psihice pe care le-au suportat părțile vătămate în urma acțiunilor ilegale ale inculpaților. În ce privește încasarea prejudiciului material, instanța de apel a admis încasarea prejudiciului material numai în beneficiul părții vătămate Ivancova N., deoarece cuantumul a fost probat prin înscrisurile anexate la dosar, iar mărimea prejudiciului material solicitat de către partea vătămată Ciurciuc N. nu a fost confirmat prin careva probe.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder D.

În motivarea recursului procurorul a invocat ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

A menționat faptul că instanța de apel urma să motiveze în mod desfășurat concluzia sa privind temeinicia recalificării de către instanța de fond a acțiunilor inculpatului Krușkin V. de la art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței de condamnare, fapt ce n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală, de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Procurorul a mai subliniat în recurs că, din circumstanțele de fapt și de drept ale cazului în coraport cu probele administrate în cadrul urmăririi

penale și cercetate în instanțele judecătorești de fond și apel și care coroborează între ele, evident și incontestabil rezultă faptul că, în acțiunile inculpatului Krușkin V. există în exclusivitate elementele infracțiunii prevăzute de dispoziția art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, iar reîncadrarea acțiunilor acestora de către instanța de fond, este vădit contrară legii și nefondată.

Mai mult ca atât, procurorul a menționat că instanța de apel în decizia emisă nu s-a expus, a lăsat fără nici o motivare, faptul neaplicării prevederilor art. 85 Cod penal la stabilirea pedepsei lui Krușkin V., de aceea pedeapsa stabilită acestuia nu este corect individualizată, fapt inadmisibil, deoarece nu corespunde prevederilor art. 395 Cod de procedură penală.

A solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 02 octombrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată hotărârea atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel la adoptarea deciziei sale nu a respectat prevederile legale prevăzute de art. 417 Cod de procedură penală, care sunt obligatorii, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește tălmăcirea noțiunii de tâlhărie și a laturii obiective a infracțiunii imputate, acceptând niște concluzii eronate asupra conținutului declarațiilor părții vătămate Ciurciuc N. și concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 276/D din 15.03.2010, care confirmă prezența la partea vătămată a leziunilor corporale cu dereglarea sănătății de lungă durată și care exclude cauzarea lor de la căderea liberă sub propria greutate.

Astfel, instanța de recurs a considerat că nu poate fi susținută o astfel de abordare a problemei de drept în cauza dată, deoarece nu s-a dat un răspuns argumentat la motivele indicate de procuror.

Referitor la episodul din 08 ianuarie 2010, instanța de recurs a reținut că, procurorul în cererea de apel nu a supus criticii calificarea acțiunilor inculpatului în baza art.187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, însă a solicitat stabilirea unei pedepse mai aspre, cu excluderea aplicării prevederilor art. 79 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra neaplicării în privința lui Krușkin V. a

prevederilor art. 85 Cod penal, astfel pedeapsa stabilită nu este corect individualizată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2013, a fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2010, și pronunțată o nouă hotărîre, prin care inculpatul Krușkin V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare fără amendă, și în baza art.188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Krușkin V. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 (nouă) ani închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis.

În baza art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adaos parțial al părții neexecutate a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31.01.2006, și anume, 3 (trei) luni închisoare, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 (nouă) ani și 3 (trei) luni închisoare fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate Ivancova N. și Ciurciuc N. s-au admis parțial, dispunîndu-se încasarea în mod solidar de la Vasiliv V. și Krușkin V. în beneficiul părții vătămate Ivancova N. dauna materială în sumă de 4665 lei și în beneficiul părții vătămate Ciurciuc N. dauna materială în sumă de 5576 lei; precum și a prejudiciului moral în beneficiul părții vătămate Ivancova N. în sumă de 1000 (una mie) lei, iar în beneficiul părții vătămate Ciurciuc N. 3000 (trei mii) lei.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat pe episodul în privința părții vătămate Ciurciuc N. că, la 19.01.2010, aproximativ la ora 19.50, Krușkin V. și Vasiliv V., împreună și prin înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, aflîndu-se pe str. Gheorghe Ureche, 56/1 mun. Chișinău, s-au apropiat de cet. Ciurciuc N., săvîrșind asupra ultimei un atac însoțit de violență periculoasă pentru viață și sănătatea ei, i-au sustras în mod deschis bunuri în valoare de 5576 lei. Astfel, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii și daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului Krușkin V. există elementele infracțiunii prevăzute de dispoziția art. 188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal – tîlhăria, în privința părții vătămate Ciurciuc N., reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale cazului în coraport cu probele cercetate și care coroborează între ele, iar argumentul inculpatului privind

nesăvârșirea unui atac tâlhăresc nu a fost reținut, deoarece acesta se combate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 276/D din 15.03.2010, potrivit căruia se exclude cauzarea leziunilor corporale depistate la partea vătămată Ciurciuc N. de la căderea liberă sub propria greutate a corpului, instanța de apel considerînd că argumentul dat a fost invocat de către inculpat în scopul evitării răspunderii penale.

Totodată, instanța de apel a menținut încadrarea acțiunilor inculpatului în privința părții vătămate Ivancova N. în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e),f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de către două persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei.*

Referitor la pedeapsa stabilită de către instanța de fond, instanța de apel a concluzionat că aceasta neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului Krușkin V. prevederile art. 79 Cod penal, deoarece în speță nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, care ar face posibilă aplicarea prevederilor legale indicate.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, nu a fost încadrat în câmpul muncii, anterior a fost condamnat și antecedentul penal nu este stins, fiind condamnat prin sentința Judecătorei sect. Ciocana, mun. Chișinău din 31.01.2006, casată parțial prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02.06.2009, care nu a fost executată; de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea, fiind totodată reținute ca circumstanțe atenuate: căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Ciurciuc N.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate cu aplicarea prevederilor art. 72 al. (1) lit. c) Cod penal.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Krușkin V., solicitînd casarea acesteia cu menținerea hotărîrii primei instanțe sau remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată, invocînd că, acțiunile sale au fost încadrate greșit în baza art. 188 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal - *tîlhăria*, deoarece el a avut o înțelegere prealabilă cu Vasiliv V. de a jefui partea vătămată Ciurciuc N., și nicidecum

de a săvârși un atac tâlhăresc asupra acesteia. Recunoaște că a sustras geanta de la partea vătămată, dar nu a amenințat-o, nu i-a aplicat lovituri, și nici el, nici Vasiliv V. nu aveau în mâini careva obiecte pentru amenințarea cu aplicarea violenței periculoasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate.

Consideră că, prima instanță corect i-a recalificat acțiunile sale în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e) ,f) Cod penal, deoarece vătămrile corporale cauzate părții vătămate nu sunt periculoase pentru viața sau sănătatea părții vătămate, fapt confirmat prin modificările introduse la 16.08.2011 în actele Ministerului Sănătății și prin expertiza medico-legală nr. 654.

Totodată, menționează faptul că, instanța de apel i-a încălcat grav drepturile sale, deoarece cauza a fost judecată în lipsa lui, fără a fi înștiințat cu citație despre data, ora și locul examinării cauzei la locul de trai, întrucât la acel moment se afla în liberate, fiind eliberat din penitenciarul nr.13 în anul 2011.

12. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

12.1. Recurentul nu invocă careva temeii prescise în art.427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că se invocă drept temeii prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căruia „*judicata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, cînd participarea lor era obligatorie potrivit legii*”.

În acest sens instanța de recurs menționează că, potrivit prevederilor art. 321 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Astfel, alin.(2) și alin.(3) ale articolului menționat stipulează că, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul:

- 1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță;
- 2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui;
- 3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

În cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului și, după caz, a reprezentantului lui legal este obligatorie.

Din materialele cauzei Colegiul penal reține că, cauza penală de învinuirea lui Krușkin V. a fost examinată în prima instanță cu participarea inculpatului, care la cel moment se deținea în penitenciarul nr.13 mun. Chișinău, fiind la curent cu adoptarea sentinței de condamnare. Ulterior, hotărîrea a fost contestată de acuzatorul de stat și judecarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului, care potrivit comunicării de la penitenciarul nr.13 din 12.04.2011 (f. d. 138 verso) – „*Krușkin nu se deține în P-13, Chișinău*”.

La 04 mai 2011 a fost emisă încheierea de aducere silită a inculpatului cu indicarea domiciliului din mun. Chișinău, str. Ion Aldea Teodorivici, 16/1 ap.90 (f.d.153, Vol. III). Potrivit raportului din 11 mai 2011 întocmit de colaboratorul de poliție a CP s. Buiucani cu anexarea explicațiilor vecinilor, s-a stabilit că Krușkin V. nu locuiește pe adresa indicată și locul aflării nu a fost posibil de stabilit (f. d. 154, 155, 156, Vol. III).

În atare situație, instanța de apel a judecat cauza în ordine de apel în lipsa inculpatului Krușkin V. cu participarea apărătorului Musteață S., care a și confirmat prin cererea sa, că inculpatul a fost eliberat din detenție (f. d. 139, Vol. III) și în ședința de judecată din 21.06.2011 la soluționarea chestiunii privind posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului, apărătorul a lăsat la discreția instanței (f. d. 182-183, Vol. III).

Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri, care de asemenea au fost examinate în Colegiul lărgit în lipsa inculpatului Krușkin V., care a fost legal citat prin emiterea încheierii de către Curtea Supremă de Justiție din 18 iunie 2012 (f. d. 225) și prin comunicarea de la Departamentul Instituțiilor Penitenciare din 20 septembrie 2012 s-a confirmat faptul că Krușkin V. a fost eliberat la data de 10 ianuarie 2011 în legătură cu executarea efectivă și integrală a pedepsei (f. d. 231, Vol. III).

Fiind expediată cauza la rejudecare în instanța de apel, inculpatul Krușkin V. a fost citat legal cu citații expediate cu avize de recepție pe adresa: mun. Chișinău, str. Ion Aldea Teodorivici, 16/1 ap.90, potrivit cărora „*pe adresa dată destinatarul nu locuiește*” (f. d. 9-10; 16-17). Ulterior, la 18 decembrie 2012 de către instanța de apel a fost emisă încheierea de

aducere forțată (f. d. 25, Vol. IV), iar la 26 decembrie 2012 procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău a emis ordonanțe de aducere silită al inculpatului cu indicarea adreselor din mun. Chișinău, str. Ion Aldea Teodorivici, 16/1 ap.90 și str. Mihai Sadoveanu, 28, ap.14 (f. d. 26, 32, Vol. IV) și conform raporturilor colaboratorilor de poliție și declarațiilor anexate, inculpatul Krușkin V. nu a locuit și nici nu locuiește nici pe una din aceste adrese și locul aflării lui nu a fost posibil de stabilit (f. d. 29-30; 33-34, Vol. IV).

La 15 ianuarie 2013 a fost dispusă anunțarea inculpatului în căutare cu aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi localitatea, ținând cont de faptul că ultimul nu se prezintă în fața instanței de judecată și nu se cunoaște locul aflării acestuia (f. d. 37-39, Vol. IV).

Potrivit alin.(5) al art. 321 Cod de procedură penală, instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.

La 13 februarie 2013 Curtea de Apel Chișinău a fost înștiințată de către CP s. Rîșcani, mun. Chișinău că la data de 07 februarie 2013 a fost intentat dosar de căutare cu nr.2013020059 în privința lui Krușkin V. (f. d. 52, Vol. IV).

În circumstanțele create, instanța de apel a judecat cauza în lipsa inculpatului Krușkin V. cu participarea apărătorului Bucatca V. (f. d. 14; 67-73).

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră că instanța de apel a respectat prevederile art. 321 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de judecare a cauzei în lipsa inculpatului, or, potrivit alin. (6) al art. 321 Cod de procedură penală, instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin.(2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

În virtutea alin. (5) art. 412 Cod de procedură penală, se poate afirma cu certitudine că neprezentarea inculpatului, care nu se află în stare de arest și este legal citat în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.

Mai mult ca atît, instanța de recurs reține faptul că, inculpatul Krușkin V. a cunoscut despre adoptarea sentinței de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2010, întrucît la acel moment se afla în detenție în penitenciarul nr.13 mun. Chișinău, și ulterior, fiind eliberat la data de 10 ianuarie 2011 era conștient de faptul că este necesar să se afle locul de domiciliu indicat în adeverința de eliberare, și anume: mun. Chișinău, str. Ion Aldea Teodorivici, 16/1 ap.90 (f. d. 206, Vol. III) și să informeze despre acest fapt instanța de judecată.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 238 alin. (3¹) Cod de procedură penală, bănuitul, învinuitul sau inculpatul are obligația de a informa, în termen de cel mult 3 zile, organul de urmărire penală, procurorul, instanța de judecată despre schimbarea domiciliului. În cadrul audierii, bănuitul, învinuitul sau inculpatul este informat cu privire la această obligație și cu privire la consecințele nerespectării ei.

În speța dată, inculpatul Krușkin V. a ignorat cerințele legii, cunoscînd cu certitudine despre ele, întrucît anterior a mai fost judecat.

12.2. De asemenea, din conținutul recursului argumentele invocate se cuprind și în temeiul prescris de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect Colegiul menționează că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Însă, pentru a se concluziona în acest fel, este necesar să se țină seama de fapta săvîrșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul constată că, instanța de apel corect a conchis că, fapta din 19.01.2010 pe episodul în privința părții vătămate Ciurciuc N. a fost săvîrșită de inculpatul Krușkin V. și acțiunile lui au fost încadrate corect în

baza art. 188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal - *tîlhăria, adică atacul tîlhăresc săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvîrșită de două sau mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare stabilite în sensul dispozițiilor art.188 Cod penal, prin „atac” trebuie de înțeles acțiunile agresive ale făptuitorului, care sunt însoțite de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin **violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei** (art.188 alin. (1) Cod penal) se are în vedere violența care s-a soldat cu vătămare medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori care, deși nu a cauzat aceste urmări, comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate.

Sub incidența noțiunii „violență periculoasă pentru viață și sănătate” nimeresc și cazurile: de compresiune a gâtului cu mâinile sau cu ajutorul unui șnur; de ținere îndelungată a capului victimei sub apă; de îmbrăcare pe capul victimei a unei pungi de polietilenă; de aruncare a victimei de la înălțime ori dintr-un mijloc de transport etc.

Deși asemenea acțiuni violente pot să nu provoace nici moartea victimei, nici vătămarea medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății acesteia, totuși, datorită caracterului lor, ele creează un pericol real pentru viață și sănătate.

Așadar, atît vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cît și vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale intră sub incidența art.188 Cod penal.

Violența de o intensitate mai redusă cade sub incidența art. 187 alin.(2) lit. e) Cod penal, întrucît este nepericuloasă pentru viață și sănătate.

În speța dată, se constată că, partea vătămată Ciurciuc N. a fost strînsă de gît de Krușkin V., i-au fost acoperiți ochii cu gluga, a fost doborîită la pămînt de ambii inculpați, Vasiliv V. și Krușkin V., și fiind jos, partea vătămată a fost lovită de inculpați cu picioarele peste corp pentru a-i sustrage geanta, fiindu-i cauzate în aceste circumstanțe vătămări corporale medii cu dereglarea de lungă durată a sănătății, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.276/D din 15.03.2010.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 4), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel

de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar depus de inculpatul Kruşkin V. se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Kruşkin Vladislav Victor** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 12 martie 2013, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **24 februarie 2015.**

Preşedinte:

Constantin Alerguş

Judecători:

Nadejda Toma

Petru Moraru